

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΡΙΣΑΛΕ-Ι ΝΟΥΡ

Δοκίμιο περί Αρρώστων

ΤΟΥ

ΜΠΕΝΤΙΟΥΖΑΜΑΝ ΣΑΪΝΤ ΝΟΥΡΣΙ

BEDIUZZAMAN SAID NURSI

Εικοστή Πέμπτη Αναλαμπή

Περιλαμβάνει Είκοσι Πέντε

Θεραπείες.

Είχε γραφτεί ως αλοιφή και παρηγοριά και ως συνταγή για τους αρρώστους σκοπεύοντας να τους επισκεφτώ και να τους ευχηθώ γρήγορη ανάρρωση.

Προειδοποίηση και Απολογία

Αυτή η άυλη συνταγή είχε γραφτεί με ταχύτητα μεγαλύτερη σε σύγκριση με τα άλλα μου γραπτά έργα

{Υποσημείωση: Αυτή η πραγματεία
γράφηκε σε τεσσερισήμισι ώρες.

Ναι   Ναι   Ναι   Ναι

Rustu   Re'fet   Husrev   Said}

και δεδομένου ότι δεν υπήρχε χρόνος
στον οποίο να το διορθώσω και να το
διαβάσω, αντίθετα με τα άλλα, το είχα
διαβάσει μόνο μια φορά και εκείνη με
μεγάλη ταχύτητα όπως και στη σύνθεση
του. Αυτό έχω να πω ότι είχε
παραμείνει στην ανοργάνωτη
κατάσταση ενός πρώτου
αποσπάσματος.

Δεν το θεώρησα σημαντικό να
επαναλάβω πράγματα που μου είχαν
εμφανιστεί με ένα φυσικό τρόπο μην
τυχών και χαλάσει τακτοποιώντας τα
και δίνοντας τους υπερβολική σημασία.

Οι αναγνώστες και ιδιαίτερα οι άρρωστοι δεν πρέπει να νιώσουν αναστατωμένοι και προσβαλλόμενοι από οποιαδήποτε δυσάρεστη έκφραση ή από σκληρά λόγια και φράσεις, και ας προσευχηθούν και για εμένα.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ * وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ * وَإِذَا
مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِينِ

Σε αυτήν την αναλαμπή περιγράφουμε σε συντομία "Είκοσι Πέντε Θεραπείες" που ίσως μπορεί να προσφέρουν αληθινή παρηγοριά και ωφέλιμη αλοιφή στους αρρώστους και σε αυτούς που πλήγονται από καταστροφή οι οποίοι αποτελούν το ένα δέκατο της ανθρωπότητας.

ΠΡΩΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω Δυστυχισμένε Άρρωστε!

Μην αγχώνεσαι, έχε υπομονή! Η αρρώστια σου δεν είναι μια νόσος αλλά ένα είδος θεραπείας. Διότι η ζωή είναι σαν ένα κεφάλαιο που αποχωρεί. Εάν δεν παράγει (βρει) τον καρπό της θα πάει χαμένη. Ειδικά αν περνάει με ευκολία και απερίσκεπτα φεύγει γρήγορα. Η αρρώστια δημιουργεί στο κεφάλαιο της παραγωγής μεγάλα ωφέλη. Επιπλέον, δεν αφήνει τη ζωή σου να περάσει γρήγορα τη συγκρατεί και την εντείνει έτσι ώστε να αναχωρήσει αφού έχει παράγει τους καρπούς της. Μια ένδειξη ότι η ζωή σου εντείνεται μέσω της αρρώστιας είναι η ακόλουθη ξακουστή παροιμία που

επαναλαμβάνεται πολύ συχνά, "Οι στιγμές των συμφορών διαρκούν πολύ, ενώ οι στιγμές της ευτυχίας είναι πραγματικά σύντομες."

ΔΕΥΤΕΡΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω Ανυπόμονε Άρρωστε!

Κάνε υπομονή, και γίνε πραγματικός ευγνώμον! Αυτή η αρρώστια σου μπορεί να μετατρέψει κάθε λεπτό της ζωής σου ίσο με μια ώρα λατρείας. Διότι η λατρεία αποτελείται από δύο είδη.

Το ένα είδος είναι η θετική μορφή λατρείας, όπως η γνωστή ικεσία και οι πέντε καθημερινές υποχρεωτικές προσευχές (Σαλά - Ναμάζι).

Το άλλο είναι η αρνητική μορφή λατρείας όπως οι αρρώστιες και οι

συμφορές. Μέσω των οποίων οι πάσχοντες αναγνωρίζουν την ένδεια και την ανικανότητά τους. Ικετεύουν τον Παντελεήμονα, Πολυεύσπλαχνο Δημιουργό τους (Halik-i Rahim) και ζητούν καταφύγιο σε Αυτόν. Εκδηλώνουν και αποκτούν μια μορφή λατρείας που είναι ειλικρινής και χωρίς υποκρισία.

Ναι, υπάρχει ένα αξιόπιστο χαντίθ που δηλώνει ότι μια ζωή που περνάει με αρρώστια μετριέται ως λατρεία για έναν πιστό -σε περίπτωση που δεν διαμαρτύρεται στον Αλλάχ. Είναι επιπλέον καθιερωμένο από σωστά αξιόπιστα χαντίθ και από αυτούς που ξεσκεπάζουν τις πραγματικότητες της δημιουργίας ότι, ένα λεπτό αρρώστιας

για κάποιον που είναι απολύτως υπομονετικός και ευγνώμων, γίνεται ίσο με μιας ώρας λατρεία, και ενός λεπτού αρρώστια ενός απολύτως τέλειου ανθρώπου ίση με την λατρεία μιας μέρας. Έτσι λοιπόν δεν πρέπει να παραπονιέσαι για μια αρρώστια η οποία μετατρέπει ένα λεπτό της ζωής σου σε χίλια λεπτά και κερδίζεις μακροζωία, πρέπει αντιθέτως να προσφέρεις ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη.

ΤΡΙΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω Ανυπόμονε, Αδύναμε άρρωστε!

Το γεγονός ότι αυτοί που έρχονται στον κόσμο αυτό, συνεχώς αναχωρούν και οι νέοι ηλικιώνονται και ο άνθρωπος διαρκώς περιστρέφεται

ανάμεσα στο θάνατο και στο χωρισμό, αποδεικνύει ότι δεν ήρθε στον κόσμο μόνο για να απολαύσει και να διασκεδάσει τον εαυτό του.

Επιπλέον, ενώ ο άνθρωπος είναι το τελειότερο, το υψηλότερο από όλα τα ζωντανά όντα και ο καλύτερα προικισμένος -όσων αφορά τα υλικά και πνευματικά σύνεργα και τις ικανότητες του- προβληματιζόμενος με τις παλιές απολαύσεις και τις μελλοντικές ανησυχίες περνάει μονάχα μια τρομερή και με προβλήματα ζωή χαμηλότερου επιπέδου από αυτή των ζώων.

Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν ήρθε στον κόσμο αυτό με σκοπό μόνο να γλεντήσει, και να περάσει τη ζωή του

με ευκολία και απόλαυση. Μάλλον διαθέτοντας ένα τεράστιο και αξιόλογο κεφάλαιο ήρθε εδώ για να δουλέψει και να εμπορευθεί μια αιώνα και ατελείωτη ζωή. Το κεφάλαιο που δόθηκε στον άνθρωπο είναι η ίδια του η Ζωή.

Εάν δεν υπήρχαν αρρώστιες η καλή υγεία και ευεξία θα προκαλούσαν απερισκεψία, διότι δείχνουν τον ντουνιά απολαυστικό και κάνουν να ξεχαστεί η μέλλουσα ζωή. Δεν επιθυμούν την υπενθύμιση του θανάτου και του τάφου, και αυτά συνεισφέρουν στο να σπαταλιέται το κεφάλαιο της ζωής σε μικροπράγματα. Ενώ η αρρώστια ξαφνικά του ανοίγει τα μάτια και λέει στο σώμα "Δεν είσαι

αθάνατος! Δεν είσαι αδέσποτος και ακυβέρνητος! Έχεις ένα καθήκον! Παράτα την υπερηφάνεια σου! Σκέψου Αυτόν που σε δημιούργησε! Μην ξεχνάς ότι θα μπεις στον τάφο! Και προετοιμάσου!"

Έτσι από αυτή την όψη η αρρώστια είναι ένας προειδοποιητικός οδηγός και ένας συμβουλευτής που ποτέ δεν εξαπατά. Όσον αφορά αυτήν την όψη δεν πρέπει να παραπονιόμαστε από την αρρώστια, άλλα να την ευχαριστούμε. Και εάν η αρρώστια είναι βαριά τότε πρέπει να ζητήσεις υπομονή για να την αντέξεις.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω Παραπονιάρη Άρρωστε!

Το δικαίωμα σου δεν είναι να παραπονιέσαι αλλά να ευχαριστείς και να είσαι υπομονετικός. Διότι το σώμα, τα όργανα και οι ιδιότητες σου δεν είναι δική σου ιδιοκτησία. Δεν τα δημιούργησες εσύ και ούτε τα αγόρασες από κάποια μαγαζιά. Άρα είναι ιδιοκτησία κάποιου άλλου. Και ο ιδιοκτήτης τους έχει το δικαίωμα χρήσης της περιουσίας του όπως επιθυμεί.

Όπως έχουμε περιγράψει στον Εικοστό Έκτο Λόγο ένας υπερβολικά πλούσιος και με δεξιοτεχνία τεχνίτης για παράδειγμα προσλαμβάνει έναν φτωχό άνδρα ως ένα μοντέλο με σκοπό

να παρουσιάσει την όμορφη τέχνη του και την με αξία περιουσία του. Με το αντίτιμο κάποιου μισθού για μια σύντομη ώρα ντύνει τον φτωχό αυτό άνδρα με ένα στολισμένο με πολύτιμες πέτρες ρούχο. Το δουλεύει πάνω του και του δίνει διάφορες μορφές. Με σκοπό να παρουσιάσει τις ασυνήθιστες ποικιλίες της τέχνης του κόβει το ρούχο το αλλάζει και το στενεύει και το μακραίνει. Μήπως έχει το δικαίωμα αυτός ο φτωχός άνδρας που δουλεύει για την αμοιβή να πει σε αυτόν τον Τεχνίτη: "Μου δημιουργείς προβλήματα, μου προκαλείς αγωνία με την μορφή που του έχεις δώσει κάνοντας με να σκύβω και να σηκώνομαι, χαλάς την όμορφη εμφάνιση μου με το να ψαλιδίζεις και

να κοντύνεις το ρούχο που με κάνει όμορφο!" Μπορεί να του πει ότι είναι "αγενής και αδίστακτος";

Ώ άρρωστε! Όπως και σε αυτή τη παραβολή, ο Απόλυτος Τεχνητής και Κάτοχος Μεγαλείου Δύναμης Αλλάχ (Σανί-ι Ζουλτζελάλ) σε κάνει να περιστρέφεται ανάμεσα σε πολυάριθμες καταστάσεις και αλλαγές σε πολλές περιπτώσεις -με σκοπό να παρουσιάσει τα κεντήματα και ιδιότητες των πιο όμορφων ονομάτων του (γνωστά ως 99 Esma-ul Housna)- με το ρούχο του σώματος σου το οποίο σε έχει ντύσει, και το έχει στολίσει με λαμπερές αισθήσεις, στολίδια και ικανότητες όπως το μάτι, το αυτί, το μυαλό, και την καρδιά. Όπως μαθαίνεις

το όνομα του "ο Προμηθευτής-Ρεζζάκ" μέσω της πείνας, έλα επίσης να μάθεις το όνομα "ο Θεραπευτής-Σαφί" μέσω της αρρώστιας σου. Εφόσον το να υποφέρεις και οι δυστυχίες δείχνουν τις ιδιότητες μερικόν από τα ονόματά Του, μέσα από αυτές τις αναλαμπές της σοφίας και τις ακτίνες του οίκτου, βρίσκονται πολλές περιπτώσεις ομορφιάς, κάλους και αξίας. Εάν το μυστήριο της αρρώστιας που φοβάσαι και αποφεύγεις ξεσκεπάζονταν, πίσω του θα έβρισκες αξιότιμες και όμορφες σημασίες.

ΠΕΜΠΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ώ εσύ που βασανίζεσαι με αρρώστια!

Από εμπειρία έχω αποκτήσει τη γνώμη ότι, αυτήν την εποχή για

μερικούς ανθρώπους, η αρρώστια είναι ένα θείο δώρο, ένα δώρο του Πολυέλεου - Ραχμάν. Εάν και δεν το αξίζω, τα τελευταία οκτώ ή εννιά χρόνια ένας αριθμός νέων που είχαν κάποιες αρρώστιες ερχόντουσαν σε εμένα και μου ζητούσαν να προσευχηθώ για αυτούς. Εντόπισα ότι: Όσους άρρωστους νέους είχα συναντήσει, προβληματίζονταν σε μεγαλύτερο βαθμό για το Υπερέραν σε σύγκριση με τους υπόλοιπους νέους. Δεν κατείχαν την μέθη της νεότητας. Προστάτευαν τους εαυτούς τους κατά έναν βαθμό από εγκόσμιους πειρασμούς και επιθυμίες που προέρχονται από την απερισκεψία. Παρατηρώντας αυτό το γεγονός, τους συμβούλευα και τους προειδοποιούσα

ότι οι αρρώστιες τους είναι θεία δώρα εντός των ορίων της αντοχής.

Τους έλεγα ότι: "Δεν είμαι αντίθετος με την αρρώστια σου αδερφέ μου. Δεν νιώθω κάποιο οίκτο και δε λυπάμαι για εσένα εξαιτίας της αρρώστιάς σου έτσι ώστε να προσευχηθώ για εσένα. Προσπάθησε να είσαι υπομονετικός μέχρι η αρρώστια να σε ξυπνήσει τελείως και μετά αφού έχει πραγματοποιήσει το καθήκον της, εάν θέλει ο Πολυεύσπλαχνος Δημιουργός (Χαλίκ-ι Ραχίμ) θα σε επαναφέρει σε υγιή κατάσταση."

Επίσης τους έλεγα: "Μέσω της συμφοράς της υγιής κατάστασης μερικοί από τους όμοιούς σας γίνονται αμελής, παρατώντας τις πέντε

καθημερινές προσευχές "το Σαλά", δεν λογαριάζουν τον τάφο και ξεχνούν τον Αλλάχ. Μέσω της επιφανειακής ευχαρίστησης ενός σύντομου χρονικού διαστήματος ζωής σε αυτόν τον κόσμο ταρακουνούν και βλάπτουν μια ατέλειωτη, αιώνια ζωή ή και ακόμα την καταστρέφουν. Ενώ εσύ με το μάτι της αρρώστιας βλέπεις τον τάφο στον οποίο σε κάθε περίπτωση θα μπει, και πέρα από αυτόν τις κατοικίες της μέλλουσας ζωής και δρας σύμφωνα με αυτά. Αυτό σημαίνει ότι, η αρρώστια για εσένα είναι καλή υγεία ενώ για μερικούς ομότιμους η καλή υγεία είναι αρρώστια".

ΕΚΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ώ άρρωστε που παραπονιέσαι για
αυτά που υποφέρεις!**

Πες μου: Σκέψου σχετικά με την περασμένη ζωή σου και συλλογίσου τις ευχάριστες, τις χαρούμενες, τις θλιμμένες και με προβλήματα στιγμές και σίγουρα θα πεις ή αχ! ή οχ! Δηλαδή η καρδιά σου και η γλώσσα σου θα πουν "Ελχάμντουλιλλάχ! (Δόξα τον Αλλάχ!)" ή "Αλίμονο τι δυστυχία!".

Παρατήρησε ότι αυτό που σε κάνει να αναφωνήσεις "Ελχάμντουλιλλάχ! (Δόξα τον Αλλάχ!)" είναι η σκέψη πάνω στους πόνους και στις συμφορές που σου έχουν συμβεί και προκαλούν ένα είδος ευχαρίστησης, έτσι ώστε η καρδιά σου να προσφέρει ευχαριστίες, διότι η

παύση του πόνου είναι ευχαρίστηση. Με το πέρασμα των πόνων και των συμφορών παραμένει στην ψυχή ως κληρονομιά η ευχαρίστηση, η οποία εγείρεται όταν ξανασκέφτεσαι αυτές τις δυσάρεστες στιγμές, ξεχύνοντας από το πνεύμα τις ευχαριστίες.

Αυτά που σε κάνουν να αναφωνήσεις "Αλίμονο τι δυστυχία!" είναι οι διασκεδαστικές και οι χαρούμενες στιγμές που έχεις βιώσει κατά τις στιγμές του παρελθόντος, οι οποίες με το πέρασμα τους αφήνουν στην ψυχή μια κληρονομία μόνιμου πόνου. Όποτε τις σκέφτεσαι ο πόνος διεγείρεται και πάλι, προκαλώντας πόνο και θλίψη.

Εφόσον μιας μέρας ανήθικη ευχαρίστηση προκαλεί καμιά φορά

συμφορά ενός χρόνου στην ψυχή, και με τον πόνο μιας σύντομης μέρας με αρρώστια υπάρχουν πολλές μέρες ευχαρίστησης και θεϊκής ανταμοιβής (Σαβάμπ)- και μαζί με αυτό υπάρχει μια πνευματική ευχαρίστηση που προέρχεται από την ανακούφιση με το πέρασμά της και έχοντας σωθεί από αυτήν- στοχάσου πάνω στο αποτέλεσμα αυτής της προσωρινής αρρώστιας με την οποία είσαι βασανισμένος, και πάνω στις θεϊκές ανταμοιβές που υπάρχουν στην εσωτερική της όψη. Πες "Θα περάσει και αυτό!" και πρόσφερε ευχαριστίες αντί για παράπονα.

ΕΚΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

{Υποσημείωση: Με ένα φυσικό τρόπο όπως μας έχει ενθυμηθεί αυτή η Αναλαμπή έχουν συμπεριληφθεί δύο θεραπείες στην έκτη θεραπεία. Το αφήσαμε έτσι για να μην σπάσουμε τη φυσικότητα. Πράγματι δεν το αλλάξαμε με το σκεπτικό ότι ίσως να περιλαμβάνεται κάποιο μυστήριο μέσα του.}

Ώ αδερφέ που σκέφτεσαι τις απολαύσεις αυτού του κόσμου και υποφέρεις από στενοχώρια και αρρώστια!

Εάν αυτός ο κόσμος ήταν παντοτινός και εάν στον δρόμο μας δεν υπήρχε θάνατος και εάν ο άνεμος του χωρισμού και του θανάτου δεν

φυσούσε και εάν δεν υπήρχαν πνευματικοί χειμώνες στο θυελλώδες και με συμφορές μέλλον, τότε θα σε είχα λυπηθεί και θα στενοχωριόμουν και εγώ μαζί σου. Αλλά εφόσον κάποια μέρα ο Ντουνιάς θα μας διώξει λέγοντας "Αιντε Έξω!" και θα κλείσει τα αυτιά του στα κλάματα μας, τότε εμείς πρέπει να παρατήσουμε την αγάπη μας για αυτόν από τώρα μέσω των προειδοποιήσεων αυτών των αρρωστιών, προτού αυτός μας πετάξει έξω. Πρέπει εμείς να τον βγάλουμε από τις καρδιές μας προτού μας εγκαταλείψει αυτός.

Ναι η αρρώστια προφέρει την ακόλουθη προειδοποίηση σε εμάς και δηλώνει μυστικά στο αυτί της καρδιάς:

"Το σώμα σου δεν αποτελείται από πέτρα και σίδηρο αλλά από διάφορα στοιχεία που είναι συνέχεια προδιατεθειμένα στη διάλυση. Παράτα την περηφάνια σου, αποδέξου την αδυναμία σου. Αναγνώρισε τον Ιδιοκτήτη σου, γνώριζε τα καθήκοντα σου, μάθε γιατί ήρθες σε αυτόν τον κόσμο!"

Επιπλέον, εφόσον οι απολαύσεις και οι διασκεδάσεις σε αυτόν τον κόσμο δεν συνεχίζουν, και συγκεκριμένα εάν είναι απαγορευμένες είναι και φευγαλέες και αμαρτωλές γεμάτες με πόνο. Για αυτό μην κλαίς που χάνεις αυτές τις απολαύσεις με αφορμή την αρρώστια. Αντίθετα σκέψου τις πτυχές της λατρείας, της αμοιβής στη

μεταθανάτιο ζωή που βρίσκονται στην αρρώστια και προσπάθησε να πάρεις ευχαρίστηση από αυτές.

ΕΒΔΟΜΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ ἀρρωστε ἄνθρωπε που ἔχεις χάσει
την ἀπόλαυση της υγείας!**

Η αρρώστια σου δεν χαλάει την απόλαυση των θείων γενναιοδωριών το αντίθετο τις κάνει βιωμένες και τις αυξάνει. Γιατί εάν κάτι είναι συνεχόμενο χάνει την επίδραση του. Οι άνθρωποι της αλήθειας ομόφωνα λένε **إِنَّمَا الْأَشْيَاءُ تُعْرَفُ بِأَضْدَادِهَا**

"Τα πάντα κατανοούνται μέσω των αντίθετων τους".

Παραδείγματος χάρη, εάν δεν υπήρχε σκοτάδι το φώς δεν θα ήταν γνωστό και δεν θα περιλάμβανε ευχαρίστηση.

Εάν δεν υπήρχε το κρύο το ζεστό δεν θα ήταν κατανοητό.

Εάν δεν υπήρχε η πείνα η τροφή δεν θα παρείχε καμία γεύση.

Εάν δεν υπήρχε η δίψα στο στομάχι δεν θα υπήρχε απόλαυση στην πόση του νερού.

Εάν δεν υπήρχε η δυσχέρεια δεν θα ήταν κατανοητή η άνεση.

Εάν δεν υπήρχε η αρρώστια δεν θα υπήρχε και η απόλαυση της υγείας.

Ο Μοναδικός Πλάστης, και Κατ'εξοχήν Σοφός Αλλάχ (Φατίρ-ι Χακίμ) στόλισε τον άνθρωπο με πραγματικά

πολυάριθμα σύνεργα και ιδιότητες δε τέτοιο βαθμό ώστε θα μπορεί να βιώσει και να αναγνωρίσει τις αμέτρητες και ποικίλες προσφορές στο σύμπαν, το οποίο δείχνει ότι Αυτός θέλει να ενημερώσει τον άνθρωπο για κάθε είδος της προσφοράς Του και να τον ειδοποιήσει με αυτές και να τον ωθήσει να προσφέρει συνέχεια ευχαριστίες. Εφόσον είναι έτσι, όπως παρέχει καλή υγεία και άνεση έτσι και θα δώσει παθήσεις, αρρώστιες και συμφορές.

Σε ρωτώ: "Εάν δεν υπήρχε αυτή η αρρώστια στο κεφάλι σου ή στο χέρι σου ή στο στομάχι, θα είχες αντιληφθεί την απολαυστική και διασκεδαστική Θεία δωρεά της καλής υγείας στο κεφάλι, το χέρι και το στομάχι σου, και

θα προσέφερνες ευχαριστίες;" Χωρίς αμφιβολία όχι ευχαριστίες αλλά ούτε καν θα το είχες στοχαστεί. Θα είχες σπαταλήσει απερίσκεπτα την καλή σου υγεία στην αδιαφορία και ίσως στην ασωτία.

ΟΓΔΟΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ ἀρρώστω που σκέφτεσαι τη
μεταθανάτιο ζωή σου!**

Η αρρώστια πλένει την βρωμιά της αμαρτίας όπως το σαπούνι και καθαρίζει. Το ότι οι αρρώστιες είναι εξιλέωση για αμαρτίες είναι διαπιστωμένο σε σίγουρο και έγκυρο χαντίθ. Και υπάρχει σε χαντίθ ότι: "Όπως τα ώριμα φρούτα πέφτουν από ένα δέντρο όταν αυτό ταρακουνιέται, έτσι και οι αμαρτίες ενός πιστού

πέφτουν με το τρέμουλο της αρρώστιας".

Οι αμαρτίες είναι οι μόνιμες αρρώστιες της αιώνιας ζωής και πνευματικές αρρώστιες της καρδιάς, της συνειδήσεως και της ψυχής και σε αυτό το κόσμο. Εάν είσαι υπομονετικός και δεν παραπονιέσαι θα σωθείς μέσω αυτής της προσωρινής αρρώστιας από πολλές διαρκείς αρρώστιες. Εάν δεν σκέφτεσαι τις αμαρτίες και εάν δεν αποδέχεσαι την ύπαρξη του υπερέραν ή δεν αναγνωρίζεις τον Αλλάχ τότε εσύ υποφέρεις από μια αρρώστια τόσο τρομερή που είναι εκατομμύρια φορές χειρότερη από την παρούσα μικρή σου αρρώστια και είναι αυτή που αξίζει να κλαίγεις. Διότι η καρδιά, η ψυχή και το

άτομο (το Ναφς) σου είναι συσχετισμένα με όλα τα όντα του κόσμου. Ο συνεχόμενος διαμελισμός αυτών των συνδέσεων με την αποχώρηση και εξαφάνιση, σου δημιουργούν αμέτρητες πληγές. Ιδιαίτερα εφόσον δεν αποδέχεσαι την ύπαρξη του υπερέραν και υποθέτεις ότι ο θάνατος είναι μια παντοτινή μη ύπαρξη, τότε έχεις ένα τέτοιο μωλωπισμένο σώμα που είναι λες και οι αρρώστιες του καλύπτουν όλον τον κόσμο.

Επομένως το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνεις είναι να ψάξεις για το γιατρικό της πίστης- που είναι ένα κύριο φάρμακο και σίγουρη θεραπεία για τις αμέτρητες αρρώστιες αυτής της

εντελώς πληγωμένης και άρρωστης
μεγάλης πνευματικής σου υπόστασης-
και να διορθώσεις την πίστη σου. Και ο
συντομότερος δρόμος για να βρεις
αυτό το φάρμακο είναι να
αναγνωρίσεις την δύναμη και το έλεος
του Παντοδύναμου (Καντίρ-ι
Ζουλτζελάλ) Αυτού Κατόχου της δόξας,
μέσα από το παράθυρο της αδυναμίας
και της ένδειάς σου, που σου
παρουσιάζονται πίσω από την κουρτίνα
της απεισκευψίας που μισθώνεται από
την φυσική σου αρρώστια.

Ναι ένας που δεν αναγνωρίζει τον
Αλλάχ υποφέρει από έναν κόσμο
γεμάτο με βάσανα. Ενώ ο κόσμος ενός
που αναγνωρίζει τον Αλλάχ είναι
γεμάτος με πνευματικό φώς και

πνευματική χαρά. Το καταλαβαίνει αυτό σύμφωνα με την δύναμη της πίστης του. Η στεναχώρια που προκύπτει από μια φυσική ασθένεια λειώνει και διαλύεται μέσω της πνευματικής χαράς, θεραπείας και ευχαρίστησης της πίστης του.

ΕΝΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ω άρρωστε που αναγνωρίζεις τον
Δημιουργό (Χαλίκ) σου!**

Ο πόνος, ο φόβος και το άγχος σε μία αρρώστια υπάρχει λόγο του ότι μερικές φορές οδηγεί στον θάνατο. Με το μάτι της απερισκεψίας, επιφανειακά ο θάνατος είναι τρομακτικός και οι αρρώστιες που μπορεί να οδηγήσουν σε αυτόν προκαλούν φόβο και ανησυχία.

Καταρχήν, γνώριζε και πίστευε ρυτά ότι: "Η ώρα του θανάτου είναι προκαθορισμένη και δεν αλλάζει." Είναι πολλοί εκείνοι που είναι απολύτως υγιείς και κλαίνε κοντά στον βαριά άρρωστο όμως έχουν πεθάνει, ενώ οι σοβαρά άρρωστοι έχουν θεραπευτεί και είναι ζωντανοί.

Δεύτερον: Ο θάνατος δεν είναι τρομακτικός όπως δείχνει επιφανειακά. Μέσα από το πνευματικό φώς που παρέχεται από το Πάνσοφο Κουρ'άν σε πολλά σημεία του Ρισάλε-ι Νούρ έχουμε αποδείξει απολύτως και αναμφίβολα ότι, για τους πιστούς ο θάνατος είναι:

Μια απαλλαγή και μετάθεση από τα βαριά καθήκοντα της ζωής.

Και μια ανάπαυλα από την λατρεία -η οποία έχει τη σημασία της διδαχής και της εξάσκησης σε αυτή την αρένα της δοκιμασίας του κόσμου ετούτου.

Είναι επίσης ένα μέσω για να ξανασμίξεις με τους φίλους και τους συγγενείς απ' τους οποίους οι ενενήντα εννέα στους εκατό έχουν ήδη αναχωρήσει για τον επόμενο κόσμο.

Και είναι ένα μέσω για να εισέλθεις στην πραγματική πατρίδα και στις αιώνιες κατοικίες της ευτυχίας.

Είναι επίσης μια πρόσκληση για τους κήπους του παραδείσου από το μπουντρούμι αυτού του κόσμου.

Και είναι η στιγμή που θα λάβεις την αμοιβή από την γενναιοδωρία του Πολυέλεου Δημιουργού (Χαλίκ-ι Ραχίμ)

ως αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες που Του πρόσφερες.

Εφόσον η πραγματικότητα του θανάτου είναι αυτή, τότε δεν πρέπει να θεωρείται τρομακτικός αλλά το αντίθετο ως η είσοδος στον οίκτο και την ευτυχία.

Επιπλέον μερικοί από τους ανθρώπους του Αλλάχ είχαν φοβηθεί τον θάνατο όχι εξαιτίας τρόμου, αλλά εξαιτίας της ελπίδας για περισσότερο κέρδος σε αξία, πραγματοποιώντας περισσότερες αγαθές πράξεις και συνεχίζοντας να εκτελούν τα καθήκοντα της ζωής.

Ναι για τους ανθρώπους της πίστης ο θάνατος είναι η πόρτα που οδηγεί στον Θείο οίκτο, ενώ για τους ανθρώπους

της πλάνης είναι ο λάκκος του παντοτινού σκότους.

ΔΕΚΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ο άρρωστε που προβληματίζεσαι άσκοπα!

Προβληματίζεσαι για την σοβαρότητα της αρρώστιας σου και αυτός ο προβληματισμός την αυξάνει. Εάν επιθυμείς να ελαφρύνεις την αρρώστια σου προσπάθησε να μην ανησυχείς. Δηλαδή, σκέψου τα οφέλη της αρρώστιας σου, την ανταμοιβή (Σαβάμπ) για αυτήν και ότι θα περάσει γρήγορα, και έτσι κόψε τη ρίζα της αρρώστιας.

Πράγματι η ανησυχία διπλασιάζει την αρρώστια. Πίσω από την φυσική αρρώστια, η ανησυχία προκαλεί μια

πνευματική αρρώστια στην καρδιά όπου στηρίζεται η φυσική αρρώστια και συνεχίζει.

Εάν παύσει η ανησυχία μέσω της υποταγής, της αποδοχής και του στοχασμού της σοφίας που κρύβεται στην αρρώστια, ένα σημαντικό μέρος αυτής ξεριζώνεται, γίνεται πιο ελαφριά και εν μέρη εξαφανίζεται. Μερικές φορές μια μικρή φυσική αρρώστια αυξάνεται στο δεκαπλάσιο απλά και μόνο μέσω του άγχους και του προβληματισμού. Με την παύση του προβληματισμού εννέα δέκατα της αρρώστιας εξαφανίζονται.

Η ανησυχία αυξάνει την αρρώστια αφού είναι σαν να κατηγορείς την Θεία σοφία και να ασκείς κριτική στον θείο

οίκτο και σαν να παραπονιέσαι στον Συμπονετικό και Πολυεύσπλαχνο Δημιουργό (Χαλίκ-ι Ραχίμ). Για αυτό τον λόγο ένας που ανησυχεί -σε αντίθεση με τις προθέσεις του- λαμβάνει απότομη άρνηση και αυξάνει ο ίδιος την αρρώστια του. Ναι όπως η ευχαριστία αυξάνει την προσφορά και την ευλογία, έτσι και το παράπονο αυξάνει την αρρώστια και τα βάσανα.

Επιπλέον, ο προβληματισμός είναι από μόνος του μια αρρώστια. Η θεραπεία για αυτόν είναι να ξέρεις την σοφία που υπάρχει στην αρρώστια, και τον σκοπό της. Εφόσον έχεις καταλάβει τον σκοπό της και το όφελος της, βάλε αυτήν την αλοιφή στον προβληματισμό σου και ανακουφίσου. Πες αχ! Αντί για

οχ! Και "Ελχάμντουλιλλάχ! (Δόξα τον Αλλάχ!)" για κάθε κατάσταση αντί για μοιρολόγια και αναστεναγμούς.

ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω ανυπόμονε άρρωστε αδερφέ μου!

Αν και η αρρώστια σου, σου προκαλεί μια άμεση ταλαιπωρία τώρα, το πέραςμα της αρρώστιας σου αυτής - κατά το παρελθόν μέχρι και σήμερα- παράγει μια πνευματική ευχαρίστηση και ευτυχία και η ανταμοιβή που παρέχει παράγει μια ψυχική τέρψη. Από σήμερα, και ακόμη μετά από αυτήν την ώρα, δεν υπάρχει αρρώστια στο μέλλον και σίγουρα δεν υπάρχει πόνος, διότι το μέλλον δεν υπάρχει ακόμη. Και εάν δεν υπάρχει πόνος δεν μπορεί να υπάρχει λύπη. Γίνεσαι ανυπόμονος

διότι φαντάζεσαι τα πράγματα λανθασμένα. Διότι η υλική πτυχή της περιόδου της αρρώστιάς σου-που ανήκει πια στο παρελθόν- έχει αναχωρήσει, και μαζί της έχει αναχωρήσει και ο πόνος, αφήνοντάς σου τις αμοιβές της. Μόνο η αμοιβή (Σαβάμπ) και η ευχαρίστηση της αναχώρησής της παραμένει. Ενώ έπρεπε να σου δίνει κέρδος και ευχαρίστηση, το να σκέφτεσαι τις περασμένες μέρες νιώθοντας λύπη και γίνοντας ανυπόμονος είναι παλαβομάρα. Οι μέρες του μέλλοντος δεν έχουν ακόμα έρθει, το να σκέφτεσαι τώρα αυτές και φαντάζοντας μια μέρα που δεν υπάρχει, μια αρρώστια που δεν υπάρχει και έναν πόνο που δεν υπάρχει -έτσι ώστε να

θλίβεσαι για αυτήν και να παρουσιάζεις ανυπομονησία- είναι να δίνεις το χρώμα της ύπαρξης σε τρεις βαθμίδες ανύπαρκτες καταστάσεις. Εάν αυτό δεν είναι τρέλα τότε τι είναι;

Εφόσον οι περασμένες με αρρώστια ώρες παράγουν απόλαυση, και εφόσον το χρονικό διάστημα μετά από την παρούσα στιγμή δεν υπάρχει και η αρρώστια δεν υπάρχει και η λύπη δεν υπάρχει μην σπαταλάς την δύναμη της υπομονής που σου έδωσε ο Ύψιστος Δίκαιος και Αληθής Αλλάχ (Χακκ) δεξιά και αριστερά, αλλά συγκέντρωσέ την στο πρόσωπο του πόνου που υπάρχει την παρούσα ώρα. Πες "Ω Κάτοχε Απέραντης Υπομονής! (Ω! Σαμπούρ)" και άντεξέ το.

ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὁ ἄρρωστος που εξαιτίας της
αρρώστιας δεν μπορείς να
εκπληρώσεις την λατρεία και τις
προσευχές και νιώθεις λύπη για
αυτήν την στέρηση!**

Μάθε ότι αναφέρεται σε ένα χαντίθ το
εξής: "Ένας ευσεβής πιστός που
εξαιτίας της αρρώστιας του δεν μπορεί
να εκπληρώσει τις προσευχές που
κανονικά τις πραγματοποιεί τακτικά,
τότε λαμβάνει την ίδια αμοιβή
(Σαβάμπ)" Σε έναν άρρωστο που
εκτελεί τα υποχρεωτικά του
προσκυνήματα (Farz) όσο το δυνατόν
μπορεί με υπομονή και βασιζόμενος
στον Αλλάχ, κατά την διάρκεια μιας
σοβαρής αρρώστιας, η αρρώστιά του

αυτή περνάει στη θέση των μη-υποχρεωτικών προσκυνημάτων (Sunna) και μάλιστα σε ειλικρινή μορφή.

Επιπλέον η αρρώστια κάνει έναν άνθρωπο να καταλάβει την αδυναμία και την ένδειά του. Με την γλώσσα της ένδειας και της αδυναμίας τον προκαλεί να κάνει ικεσία και προφορικά και σωματικά. Ο Ύψιστος Δίκαιος και Αληθής Αλλάχ (Χακκ) πρόσφερε στον άνθρωπο μια χωρίς όρια ένδεια και ατελείωτη αδυναμία έτσι ώστε να ζητάει συνεχώς προστασία στο Θείο Δικαστήριο, να ικετεύει και να παρακαλάει. Σύμφωνα με την σημασία του εδαφίου:

قُلْ مَا يَعْבוُّا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

Με το μυστήριο αυτού του εδαφίου, η σοφία της δημιουργίας του ανθρώπου και η αιτία για της αξίας του είναι η ειλικρινής προσευχή και η ικεσία του. Και εφόσον μία σοβαρή αιτία που οδηγεί σε αυτήν είναι η αρρώστια, από αυτήν την όψη δεν θα πρέπει να παραπονιέσαι αλλά πρέπει να ευχαριστείς τον Αλλάχ για αυτό, και να μην κλείνεις τη βρύση της ικεσίας που η αρρώστια έχει ανοίξει επιζητώντας την υγεία.

ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ώ ανήμπορε άνθρωπε που
παραπονιέσαι για την αρρώστια σου!**

Για μερικούς ανθρώπους η αρρώστια είναι ένας σημαντικός θησαυρός ένα από τα πιο πολύτιμα θεία δώρα. Κάθε

άρρωστος μπορεί να αντιληφθεί την δική του αρρώστια κατά αυτό τον τρόπο.

Η προκαθορισμένη ώρα του θανάτου δεν είναι γνωστή: Ο Ύψιστα Δίκαιος και Αληθής Αλλάχ (Χακκ) με την σοφία Του, με σκοπό να απαλλάξει τον άνθρωπο από απόλυτη απελπισία και απόλυτη απερισκεψία και να τον κρατήσει ανάμεσα στο φόβο και την ελπίδα ώστε να διαφυλάξει και αυτόν τον κόσμο και την μέλλουσα ζωή του, έχει κρύψει την προκαθορισμένη ώρα του θανάτου του. Εφόσον η προκαθορισμένη ώρα του θανάτου μπορεί να έρθει οποιαδήποτε στιγμή, εάν τσακώσει τον άνθρωπο σε φάση απερισκεψίας μπορεί να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στην αιώνια

ζωή του. Αλλά η αρρώστια διαλύει την απερισκεψία, κάνει κάποιον να στοχαστεί πάνω στο υπερπέραν, υπενθυμίζει τον θάνατο και έτσι προετοιμάζει τον εαυτό του. Μερικές αρρώστιες είναι τόσο επωφελές που αποφέρουν σε έναν άνθρωπο σε είκοσι μέρες ένα πνευματικό επίπεδο που διαφορετικά δεν θα μπορούσε να το αποκτήσει ούτε σε είκοσι χρόνια.

Για παράδειγμα ανάμεσα στους φίλους μας υπήρχαν δύο νέοι -ο Αλλάχ να τους ελεήσει-. Ο ένας ήταν ο Σαμπρί από το χωριό Ιλάμα και ο άλλος ο Βεζιρζαντέ Μουσταφά από το Ισλάμκοϊ. Παρατηρούσα με κατάπληξη ότι αν και αυτοί οι δύο δεν μπορούσαν να γράφουν, ήτανε στη πρώτη όσο αφορά

στην ειλικρίνεια και στην υπηρεσία της πίστης. Εγώ δεν γνώριζα την σοφία αυτού. Μετά τον θάνατο τους κατάλαβα ότι και οι δύο υπόφεραν από μια σοβαρή ασθένεια. Μέσω της καθοδήγησης εκείνης της αρρώστιας αντίθετα με τους υπόλοιπους αμελείς νέους που έχουν εγκαταλείψει τις θρησκευτικές τους υποχρεώσεις, αυτοί οι δύο έχοντας μεγάλη θεοσέβεια (Tak wa) πραγματοποίησαν την πιο αξιότιμη υπηρεσία στην πίστη και πέτυχαν μια κατάσταση ωφέλιμη για τον παράδεισο. Και έτσι, με την θέληση του Αλλάχ, η στενοχώρια δύοων χρόνων αρρώστιας τους έγινε η βάση εκατομμυρίων χαρούμενων χρόνων της αιώνιας ζωής τους. Εγώ τώρα καταλαβαίνω ότι οι προσευχές που

μερικές φορές έκανα για την υγεία τους ήταν κατάρες ως προς αυτόν τον κόσμο. Εύχομαι, με το θέλημα του Αλλάχ οι προσευχές μου να έγιναν δεκτές για την υγεία τους στην επόμενη ζωή.

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την πίστη μου αυτοί οι δύο κέρδισαν όφελος ίσο με αυτό που θα κέρδιζαν μέσα σε δέκα χρόνια ενεργώντας με θεοσέβεια (Takwa). Εάν όπως μερικοί νέοι είχαν βασιστεί στη νιότη τους και στην καλή υγεία τους και πετούσαν τους εαυτούς τους στην απερισκεψία και την ανηθικότητα, και ο θάνατος παρακολουθώντας τους να τους τσάκωνε ακριβώς πάνω στη βρωμιά των αμαρτιών τους, τότε -αντί αυτού του φωτεινού θησαυρού- θα είχαν

μετατρέψει τους τάφους τους σε φωλιές σκορπιών και φιδιών.

Εφόσον οι αρρώστιες περιλαμβάνουν τέτοια οφέλη, δεν πρέπει να παραπονιόμαστε για αυτές, αλλά να τις ανεχόμαστε με υπομονή και εγκαρτέρηση και ίσως με ευγνωμοσύνη, βασιζόμενοι στην απέραντη θεία ευσπλαχνία και έχοντας εμπιστοσύνη στο έλεός Του.

ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ ἀρρωστε που έχεις χάσει το φώς
των ματιών σου!**

Εάν ήξερες το ιερό φώς και το πνευματικό μάτι που κρύβεται κάτω από τον καταρράκτη του ματιού ενός πιστού ανθρώπου θα ξεφωνούσες "Εκατό χιλιάδες ευχαριστώ στον

Απόλυτο   Συντηρητή   και
Πολυεύσπλαχνο Αλλάχ (Ραμπ-ι Ραχίμ)".
Θα σου αφηγηθώ ένα επεισόδιο για να
σου εξηγήσω αυτήν την αλοιφή. Είναι
όπως ακολουθεί:

Μία φορά η θεία του Σουλειϊμάν από
την Μπάρλα -που με εξυπηρετούσε για
οχτώ χρόνια με μεγάλη αφοσίωση και
προθυμία- έγινε τυφλή. Δίνοντας μου
μια αξία εκατό φορές περισσότερο από
ότι άξιζα αυτή η σωστή γυναίκα με
έπιασε στην πόρτα του τζαμιού και μου
ζήτησε να προσευχηθώ έτσι ώστε να
επανέλθει η όρασή της. Έτσι λοιπόν και
εγώ κάνοντας μεσολαβητή την μεγάλη
θεοσέβεια της ευλογημένης αυτής
σωστής γυναίκας ικετεύοντας είπα "Ω
Συντηρητή και Επιμορφωτή μου!

(Ραμπ) Επανέφερε την όρασή της για χάρη της άξιας ειλικρινής πίστης που έχει!". Δύο μέρες αργότερα ένας οφθαλμίατρος από την πόλη Μπουρντούρ ήρθε και της επανέφερε την όραση. Σαράντα μέρες αργότερα πάλι έχασε την όρασή της. Εγώ στενοχωρήθηκα πολύ και προσευχήθηκα θερμά για αυτήν. Εύχομαι, με την θέληση του Αλλάχ, η προσευχή μου να έγινε δεκτή για την μεταθανάτιο ζωή της, ειδάλλως η προσευχή μου θα ήταν μια τελείως λανθασμένη κατάρα για αυτήν. Διότι είχαν μείνει σαράντα μέρες για τον θάνατο της. Μετά από σαράντα μέρες πέθανε. Ο Αλλάχ να την ελεήσει.

Να λοιπόν εκείνη η συγχωρεμένη γυναίκα με αντίτιμο εκείνες τις σαράντα μέρες που θα αγνάντευε τους κήπους της Μπάρλα με λυπηρά, μελαγχολικά, ηλικιωμένα μάτια, κέρδισε στον τάφο της να αγναντεύει για σαράντα χιλιάδες μέρες τους κήπους του παραδείσου. Διότι η πίστη της ήταν δυνατή και η αφοσίωσή της έντονη.

Ναι εάν ένας πιστός χάσει την όρασή του και μπει στον τάφο τυφλός - ανάλογα με το επίπεδο της πίστης του - θα μπορεί να παρακολουθεί τον πνευματικό κόσμο του φωτός πιο πολύ από ότι οι άλλοι εντάφιοι. Όπως εμείς βλέπουμε πολλά πράγματα σε αυτόν τον κόσμο και οι πιστοί που είναι τυφλοί δεν τα βλέπουν, εάν αυτοί

αναχωρήσουν με πίστη θα βλέπουν σε μεγαλύτερο βαθμό από ότι άλλοι στους τάφους τους. Σαν να βλέπουν μέσα από τα πιο δυνατά τηλεσκόπια θα βλέπουν και θα ατενίσουν τους κήπους του παραδείσου όπως στο σινεμά, ανάλογα με το επίπεδό της πίστης τους.

Να λοιπόν, με ευχαριστίες και υπομονή μπορείς να βρεις κάτω από το καταρράκτη του τωρινού σου ματιού ένα πνευματικό μάτι γεμάτο με φώς, με το οποίο ενώ είσαι κάτω από τη γη μπορείς να βλέπεις και να ατενίσεις τον παράδεισο πάνω από τους ουραμούς. Και αυτό που θα ξεσκεπάσει το κάλυμμα από το μάτι σου, ο οφθαλμίατρος που θα σε κάνει να

κοιτάξεις με αυτό το μάτι, είναι το Πάνσοφο Κουρ' άν.

ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ώ άρρωστε που αναστενάζεις και
μοιρολογάς!**

Μην αναστενάζεις κοιτάζοντας την εξωτερική πτυχή της αρρώστιας, κοίταξε την σημασία της και ησύχασε ευχαριστημένος. Εάν το νόημα της αρρώστιας δεν ήταν καλό ο Παντελεήμονας Δημιουργός (Halik-i Rahim) δεν θα έδινε αρρώστιες στους πιο αγαπημένους Του υπηρέτες. Ενώ υπάρχει ένα χαντίθ

أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً ۖ الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَوْلِيَاءُ ۖ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ

το νόημα του οποίου είναι το εξής "Αυτοί που ταλαιπωρούνται περισσότερο με τις σοβαρότερες δοκιμασίες είναι οι προφήτες μετά οι άγιοι και μετά οι άλλοι που είναι σαν αυτούς.". Δηλαδή Αυτοί που ταλαιπωρούνται περισσότερο με βάσανα και δυσκολίες είναι οι καλύτεροι της ανθρωπότητας, οι πιο τέλειοι. Καταρχήν ο προφήτης Εγγιούμπ (Ιώβ) (Αλέϊ-χίς Σαλάμ - Η ειρήνη του Αλλάχ μαζί του.) και οι υπόλοιποι προφήτες, μετά οι Άγιοι και μετά οι θεοσεβείς θεώρησαν τις αρρώστιες που υπέφεραν ως μια ειλικρινή λατρεία και δώρα του Παντελεήμονα (Ραχμάν), και πρόσφεραν ευχαριστίες με κατάσταση υπομονής, και τις έβλεπαν αυτές σαν χειρουργικές επεμβάσεις που

πραγματοποιούνταν από την
ευσπλαχνία του Παντελεήμονα
Δημιουργού (Halik-i Rahim).

Ώ εσύ που κλαις και μοιρολογάς! Εάν
θες να συμμετέχεις σε αυτό το φωτεινό
καραβάνι πρόσφερε ευχαριστίες με
υπομονή. Διότι εάν παραπονιέσαι δεν
θα σε δεχτούν. Θα πέσεις μέσα στους
λάκκους των ανθρώπων της πλάνης και
θα ταξιδέψεις σε ένα σκοτεινό δρόμο.

Ναι υπάρχουν κάποιες αρρώστιες που
εάν οδηγήσουν σε θάνατο ισχύουν ως
πνευματική μαρτυρία είναι σαν ένα
είδος μαρτυρίας που φέρνουν ένα
αποτέλεσμα σε βαθμό αγιότητας.
Παραδείγματος χάρη, εκείνοι που
πεθαίνουν από αρρώστιες τοκετού,

{Υποσημείωση: Η περίοδος που αυτή η αρρώστια αποφέρει την πνευματική μαρτυρία είναι περίπου μέχρι και σαράντα ημέρες που είναι οι μέρες τις λοχείας}

από πόνους της κοιλιάς, από πνιγμό, φωτιά και πανώλη, γίνονται πνευματικά μάρτυρες. Έτσι επίσης υπάρχουν πολλές ευλογημένες αρρώστιες που παρέχουν το επίπεδο της αγιοσύνης σε αυτούς που πεθαίνουν από αυτές.

Επιπλέον, επειδή η αρρώστια μειώνει την αγάπη για αυτόν τον κόσμο και την προσκόλληση σε αυτόν, ελαφρύνει τον πόνο του αποχωρισμού μέσω του θανάτου -ο οποίος για τους κοσμικούς είναι υπερβολικά τρομερός και

επίπονος- και μερικές φορές τον κάνει επιθυμητό.

ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ ἀρρώστω που παραπονιέσαι για την
στεναχώρια σου!**

Η αρρώστια εμπνέει σεβασμό και ευσπλαχνία που είναι τα πιο σημαντικά και όμορφα πράγματα στην ανθρώπινη κοινωνία. Διότι σώζει τον άνθρωπο από την ακαταδεξιά που προωθεί την αγένεια και την απονιά. Σύμφωνα με το μυστήριο του εδαφίου,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى * أَنْ رَأَهُ اسْتَعْنَى

μια ψυχή -το άτομο που προωθεί τον άνθρωπο να προβεί σε κακές πράξεις (Nefs-i Ammare) η οποία νιώθει ακαταδεξιά λόγο της υγείας και της

καλής φυσικής της κατάστασης, δεν νιώθει την ανάγκη να δείχνει σεβασμό προς τα αδέρφια του -που είναι αξιοσέβαστοι σε πολλές περιπτώσεις. Επίσης δεν νιώθει συμπόνια προς τον άρρωστο και προς αυτούς που πλήττονται από καταστροφή αν και χρειάζονται οίκτο και ευγένεια.

Όταν όμως αρρωσταίνει, καταλαβαίνει την αδυναμία και την ανάγκη του και έτσι δείχνει σεβασμό απέναντι στα αδέρφια του που το αξίζουν. Νιώθει σεβασμό απέναντι στους πιστούς αδερφούς του που τον επισκέπτονται ή τον βοηθούν. Επίσης νιώθει την ανθρώπινη συμπόνια μέσω της πραγματικότητας ότι είναι συνάνθρωποί του, και τη συμπόνια

απέναντι σε αυτούς που πλήττονται από κάποια καταστροφή-φαινόμενο το οποίο είναι από τα πιο βασικά χαρακτηριστικά του Ισλάμ. Ακόμα, συγκρίνοντας τον εαυτό του με αυτούς, τους λυπάται με όλη τη σημασία της λέξης και δείχνει συμπόνια σε αυτούς και κάνει ότι μπορεί για να τους βοηθήσει, στην ελάχιστη περίπτωση προσεύχεται για αυτούς ή ακολουθώντας μια προφητική συμπεριφορά (Σούννα) -σύμφωνα με τον ισλαμικό νόμο- τους επισκέπτεται και τους ρωτάει πώς είναι, και έτσι αποκομίζει και μια θεία αμοιβή.

ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ώ άρρωστε που παραπονιέσαι διότι
δεν μπορείς να κάνεις καλές πράξεις
εξαιτίας της αρρώστιας!**

Γίνε ευγνώμον! Αυτό που σου ανοίγει την πόρτα για τις πιο ειλικρινές πράξεις είναι η αρρώστια. Παρέχει συνεχώς αμοιβή (Σαβάμπ) στον άρρωστο και σε αυτούς που τον προσέχουν για την χάρη του Αλλάχ, επιπλέον είναι ένα από τα πιο σημαντικά μέσα για να γίνει αποδεκτή μια ικεσία.

Πράγματι, το να προσέχει και να φροντίζει τους αρρώστους αποφέρει μια μεγάλη αμοιβή (Σαβάμπ) στους πιστούς. Το να ρωτάμε την πορεία της υγείας τους και να τους επισκεπτόμαστε -με την προϋπόθεση

να μην γινόμαστε βάρος- είναι μια προφητική συμπεριφορά (Σούνα) και επίσης αιτία για την εξιλέωση των αμαρτιών. Υπάρχει ένα χαντίθ που αναφέρει "Να λαμβάνετε τις προσευχές των αρρώστων διότι οι προσευχές τους γίνονται δεκτές"

Ειδικά εάν ο άρρωστος είναι συγγενής και συγκεκριμένα γονέας, το να τον υπηρετείς είναι μια σημαντική λατρεία που παράγει σπουδαία αμοιβή (Σαβάμπ). Το να ευχαριστείς την καρδιά του αρρώστου και να τον παρηγορείς είναι μια σπουδαία ελεημοσύνη.

Είναι ευτυχείς το παιδί εκείνο που ευχαριστεί τις ευαίσθητες καρδιές του πατέρα και της μητέρας του σε

περιόδους που αυτοί είναι άρρωστοι, και έτσι λαμβάνει την καλή ευχή τους.

Πράγματι ακόμα και οι άγγελοι χειροκροτούν και επαινούν λέγοντας "Μάσα-Αλλάχ! (Πόσο ωραία θέλησε και το δημιούργησε ο Αλλάχ!) και Μπάρακα-Αλλάχ! (Πόσο ευλογημένα τα έχει δημιουργήσει ο Αλλάχ!)" παρακολουθώντας τις πιστές στιγμές και την κατάσταση εκείνων των έμπιστων απογόνων που ανταποκρίνονται σε καιρούς αρρώστιας στη συμπόνια των γονέων τους -οι οποίοι είναι οι πιο επάξιοι σεβασμού στην κοινωνική ζωή- με τέλειο σεβασμό και υϊκή ευγένεια, παρουσιάζοντας το μεγαλείο της ανθρωπότητας.

Ναι υπάρχουν απολαύσεις σε περιόδους αρρώστιας που πηγάζουν από την ευγένεια, τον οίκτο, την ευσπλαχνία, αυτών που είναι τριγύρω τους, οι οποίες είναι από τις πιο ευάρεστες και τερπνές και μειώνουν τον πόνο της αρρώστιας σε τίποτα. Η αποδοχή των προσευχών ενός άρρωστου είναι ένα σημαντικό θέμα. Τα τελευταία τριάντα με σαράντα χρόνια εγώ ο ίδιος προσευχόμουν για να γιατρευτώ από το λουμπάγκο που υποφέρω. Ωστόσο κατάλαβα ότι η αρρώστια μου δόθηκε για να προσεύχομαι. Και κατάλαβα ότι, μέσω της δέησης η δέηση δεν μπορεί να αφαιρεθεί, δηλαδή εφόσον η προσευχή δεν μπορεί να αυτό-απομακρυνθεί,

κατάλαβα ότι τα αποτελέσματα της προσευχής αφορούν το Υπερέραν

{Υποσημείωση: Ναι ενώ μερικές αρρώστιες είναι η αιτία της ύπαρξης της ικεσίας. Εάν η ικεσία γίνει η αιτία για την εξαφάνιση της αρρώστιας τότε η ικεσία καταλήγει να είναι η αιτία της προσωπικής της εξαφάνισης (αυτό-εξαφάνισης) και αυτό δεν είναι εφικτό.}

και αυτό είναι από μόνο του ένα είδος λατρείας διότι μέσα από την αρρώστια καταλαβαίνει κάποιος την αδυναμία του και ζητάει καταφύγιο στο Θείο Αξίωμα. Για αυτό άν και για τριάντα χρόνια προσευχόμενα για να γιατρευτώ και καθώς φαίνεται επιφανειακά πως δεν έγινε δεκτή η προσευχή μου, δεν μου ήρθε στη

καρδιά να σταματήσω να ικετεύω. Διότι η αρρώστια είναι η στιγμή της ικεσίας, το να γιατρευτείς δεν είναι αποτέλεσμα της ικεσίας. Εάν Ο Ύψιστος Πάνσοφος και Πολυεύσπλαχνος (Χακίμ-ι Ραχίμ) δίνει γιατρεία, την παρέχει από την γενναιοδωρία της άφθονης χάρης του.

Επιπλέον εάν οι ικεσίες μας δεν γίνονται δεκτές έτσι όπως εμείς επιθυμούμε, δεν σημαίνει ότι δεν γίνονται αποδεκτές. Ο Πάνσοφος Δημιουργός (Χαλίκ-ι Χακίμ), γνωρίζει καλύτερα από εμάς και μας παρέχει εκείνο το οποίο είναι ωφέλιμο και ευεργετικό για εμάς. Μερικές φορές κατευθύνει τις ικεσίες μας που αποσκοπούν αυτόν τον κόσμο προς τον

κόσμο του Υπερέραν και τις δέχεται με αυτόν τον τρόπο, προς όφελός μας.

Εν συντομία , σε οποιοδήποτε γεγονός μια ικεσία που αποκτάει ειλικρίνεια εξαιτίας της αρρώστιας και ιδιαίτερα αν πηγάζει από αδυναμία, ένδεια, ταπεινοφροσύνη και ανάγκη, είναι πολύ κοντά ώστε να γίνει αποδεκτή. Επομένως η αρρώστια είναι η πηγή μιας τέτοια ειλικρινής ικεσίας. Και ο άρρωστος που είναι θρήσκος και οι πιστοί που τον φροντίζουν πρέπει να επωφεληθούν από την δέηση αυτή.

ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ ἄρρωστε που παρατάς τις
ευχαριστίες και έχεις ξεκινήσει τα
παράπονα !**

Το να παραπονιέσαι πηγάζει από κάποιο δικαίωμα. Κανένα από τα δικαιώματα σου δεν έχει χαθεί έτσι ώστε να παραπονιέσαι. Ίσως υπάρχουν πολλές ευχαριστίες που είναι υποχρεωτικές για εσένα, και όμως δεν τις εκπλήρωσες. Χωρίς πρώτα να δώσεις το δικαίωμα του Ὑψιστα Δίκαιου και Αληθῆ Αλλάχ (Χακκ) αδίκως απαιτείς δικαιώματα σαν να έχεις το δικαίωμα να παραπονιέσαι. Εσύ δεν μπορείς να κοιτάζεις αυτούς που είναι σε καλύτερο επίπεδο υγείας από εσένα και να παραπονιέσαι. Αντιθέτως εσύ,

έχεις υποχρέωση να κοιτάζεις τους αρρώστους που είναι σε χαμηλότερο επίπεδο υγείας από εσένα, και να προσφέρεις ευχαριστίες. Εάν το χέρι σου είναι σπασμένο δες αυτόν που είναι κομμένο, αν σου λείπει το ένα μάτι πρόσεξε τους τυφλούς που δεν έχουν και τα δύο μάτια και πρόσφερε ευχαριστίες στον Αλλάχ.

Σίγουρα, κανένας δεν έχει το δικαίωμα να παραπονιέται κοιτάζοντας αυτούς που είναι ανώτεροι από αυτόν όσον αφορά τα αγαθά που κατέχει. Όμως στις δοκιμασίες και στα βάσανα, το δικαίωμα του καθενός είναι να κοιτάζει αυτούς που είναι ανώτεροι από τον εαυτό του όσον αφορά τις δοκιμασίες και να προσφέρει

ευχαριστίες. Αυτό το μυστήριο έχει εξηγηθεί σε πολλά σημεία του Ρισαλέ-ι Νούρ με μια παρομοίωση. Μια περίληψη της παρομοίωσης αυτής είναι η εξής:

Ένας άνθρωπος ανεβάζει έναν κακόμοιρο άνδρα στην κορυφή ενός μιναρέ. Σε κάθε σκαλοπάτι του μιναρέ δίνει ένα διαφορετικό δώρο, μια διαφορετική αμοιβή. Και ακριβώς στην κορυφή του μιναρέ του προσφέρει το μεγαλύτερο δώρο. Αν και αυτός επιθυμεί ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη ως αντάλλαγμα για όλα αυτά τα ποικίλα δώρα, ο γκρινιάρης άνδρας ξεχνάει τα δώρα που είχε λάβει σε κάθε σκαλοπάτι ή τα θεωρεί ασήμαντα και χωρίς να λέει "ευχαριστώ" κοιτάζει προς τα

ψηλότερα. Εάν ξεκινούσε να παραπονιέται λέγοντας "Μακάρι αυτός ο μιναρές να ήταν ψηλότερος και να είχα σκαρφαλώσει ακόμα περισσότερο. Γιατί δεν είναι τόσο ψηλός όσο αυτό το βουνό εκεί ή όσο αυτός ο άλλος μιναρές;", σκεφτείτε τι μεγάλη αχαριστία θα ήταν! Τι μεγάλη αδικία!

Με ακριβώς τον ίδιο τρόπο, ο άνθρωπος έρχεται στην ύπαρξη από την ανυπαρξία και όχι ως ένας βράχος ή ένα δέντρο ή ένα ζώο αλλά ως ένας άνθρωπος και μουσουλμάνος (πιστός) και τις περισσότερες φορές έχοντας καλή υγεία και αποκτώντας το ψηλότερο επίπεδο των γενναιοδωριών. Εκτός από όλα αυτά, το να παραπονιέται και να παρουσιάζει

ανυπομονησία για κάποια αγαθά και γενναιοδωρίες που δεν είναι άξιος ή διότι τις έχασε λόγω κακής επιλογής και κατάχρησης ή διότι δεν μπορούσε να τις φτάσει, και με αυτόν τον τρόπο να διαφωνεί με την Θεία καθολική ηγεμονία και συντήρηση (Ρουμπουμπιέτ-ι Ιλαχίε) λέγοντας "Τι έκανα; και για πιο λόγο συνέβη αυτό σε εμένα;", είναι μια κατάσταση και μια πνευματική αρρώστια πιο καταστροφική και από τη φυσική αρρώστια. Είναι σαν να μάχεται με ένα σπασμένο χέρι, έτσι χειροτερεύει την αρρώστια του με το παράπονο που κάνει. Λογικός είναι ο άνθρωπος που σύμφωνα με το εδάφιο:

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ

ανέχεται, κάνει υπομονή έτσι ώστε η αρρώστια να ολοκληρώσει το καθήκον της και μετά να φύγει.

ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ο όρος 'Esma-ul Housna' - δηλαδή τα πιο όμορφα ονόματα του Αποκλειστικού Κατόχου Αιωνιότητας (Σαμεντάνιετ) δείχνουν ότι όλα τα ονόματα του Κατόχου Ατελείωτης Ομορφιάς, Κάλους και Δύναμης (Τζεμίλ-ι Ζουλτζελάλ) είναι όμορφα. Και ανάμεσα στα όντα το πιο φίνο, το πιο όμορφο και το πιο περιεκτικό όν που καθρεφτίζει την αιωνιότητα του Αποκλειστικού Κατόχου Αιωνιότητας (Σαμεντάνιετ) είναι "η Ζωή". Ο καθρέφτης του όμορφου είναι

όμορφος. Ο καθρέφτης που δείχνει τις ιδιότητες της ομορφιάς γίνεται όμορφος. Όπως οτιδήποτε συμβαίνει σε αυτόν τον καθρέπτη εκ μέρους αυτής της ομορφιάς είναι καλό και όμορφο, έτσι και οτιδήποτε συμβαίνει στη ζωή - στην πραγματικότητα- επίσης είναι όμορφο. Διότι παρουσιάζει τα όμορφα κεντήματα των πιο 'Όμορφων ονομάτων' (Esma-ul Housna) τα οποία είναι καλά και όμορφα.

Εάν η ζωή περνούσε μονότονα με μόνιμη υγεία και καλή κατάσταση τότε θα γινόταν ένας ελλιπής καθρέπτης. Και ίσως από μια άποψη θα κάνει αισθητή την ανυπαρξία, το τίποτα, την απουσία και θα προκαλεί μια δυσφορία και θα μειώνει την αξία της ζωής και θα

μετατρέπει την απόλαυση της ζωής σε στεναχώρια. Και με τη σκέψη να περάσει την ώρα του γρήγορα, θα ρίχνει τον εαυτό του στην ασωτία και τις διασκεδάσεις. Έτσι, όπως στη περίοδο της φυλακής, γίνεται εχθρικός προς την αξία της ζωής του και θέλει να τη σκοτώσει γρήγορα, για να τη κάνει να περάσει γρήγορα.

Ενώ η ζωή που περιστρέφεται στην αλλαγή και στην δράση και σε διαφορετικές φάσεις, κάνει την αξία της αισθητή και γνωστοποιεί τη σημασία και την απόλαυση της ζωής. Ακόμα και εάν βρίσκετε σε δυσκολία και βάσανα (αυτός ο άνθρωπος) δεν θέλει να περάσει η ζωή του γρήγορα. Δεν παραπονιέται από βαρεμάρα λέγοντας

"Πω! Ο ήλιος δεν έχει ακόμα δύσει!" ή
"Πω πω! Η νύχτα δεν τελείωσε ακόμα!".

Ναι, ρώτησε έναν αφέντη που είναι αρκετά πλούσιος και άεργος και μέσα στην άνεσή του κολυμπάει στην χλιδή "Πως είσαι;", θα ακούσεις μια απάντηση με πάθος όπως "Ω! η ώρα ποτέ δεν περνά. Έλα να παίξουμε κάτι ή έλα να βρούμε κάτι διασκεδαστικό για να περάσει η ώρα!". Ή διαφορετικά, θα ακούσεις παράπονα που πηγάζουν από φιλοδοξίες όπως "Δεν έχω πάρει αυτό! μου λείπει εκείνο!" ή "Μακάρι να είχα κάνει αυτό ή το άλλο!".

Μετά ρώτησε κάποιον που πλήττεται από κάποια καταστροφή ή εργάτη ή έναν φτωχό άνθρωπο που ζει σε δυσκολίες "Πως είσαι;". Εάν είναι

λογικός θα απαντήσει "Δόξα τον Αλλάχ (τον Απόλυτο Συντηρητή και Επιμορφωτή όλων των δημιουργημάτων, Ράμπ) είμαι καλά και δουλεύω. Μακάρι να μην νύχτωνε τόσο γρήγορα και να τελείωνα και αυτήν τη δουλειά! Ο χρόνος περνάει πολύ γρήγορα και έτσι περνάει και η ζωή, δεν σταματάει. Ναι μεν κουράζομαι αλλά θα περάσει και αυτό, όπως τα πάντα περνούν πολύ γρήγορα". Αυτός σαν αποτέλεσμα, αναφέρει πόσο πολύτιμη είναι η ζωή με το να λυπάται στο πέρασμά της. Αυτό σημαίνει ότι καταλαβαίνει την αξία και την απόλαυση της ζωής μέσα από την εργασία και τις δυσκολίες. Όσο για την άνεση και υγεία, αυτές πικραίνουν τη ζωή και κάνουν θεμιτή το πέρασμα της.

Ω! Αδερφέ μου που είσαι άρρωστος! Μάθε ότι, όπως έχει αποδειχτεί ρητά και λεπτομερείς σε άλλα σημεία του Ρισαλέ-ι Νούρ, η προέλευση και το προζύμι των συμφορών και των δεινών και ακόμα των αμαρτιών είναι η ανυπαρξία. Η μη-ύπαρξη αυτή, είναι σκότος είναι κακία. Η μονότονη άνεση, ησυχία, στασιμότητα και παύση επειδή είναι κοντά στην μη ύπαρξη και στο τίποτα, αυτές μας κάνουνε να νιώθουμε το σκοτάδι της μη ύπαρξης και προκαλούν στεναχώρια. Όσο για την δράση και την μεταλλαγή, αυτά είναι ύπαρξη και κάνουν την ύπαρξη αισθητή και η ύπαρξη είναι το άκρατο κάλος, είναι το πνευματικό φώς (Νουρ).

Εφόσον η πραγματικότητα είναι αυτή, η αρρώστια σου έχει σταλεί στο σώμα σου ως ένας επισκέπτης για να εκπληρώσει διάφορα καθήκοντα όπως να εξαγνίσει την πολύτιμη ζωή σου, να την δυναμώσει, να την κάνει να προοδεύσει, να κάνει και τα άλλα ανθρώπινα εργαλεία του σώματός σου να στραφούν για βοήθεια στο άρρωστο κομμάτι σου, και να παρουσιάσει τα κεντήματα των διάφορων ονομάτων του Πάνσοφου Δημιουργού (Σανί-ι Χακίμ). Με το θέλημα του Αλλάχ μακάρι η αρρώστια να εκτελέσει γρήγορα τα καθήκοντά της και να αναχωρήσει. Και να πει στην καλή υγεία "Έλα και μείνε μόνιμα στη θέση μου και εκπλήρωσε τα καθήκοντα σου. Αυτό το σπίτι είναι δικό σου. Μείνε εδώ με την υγεία σου!".

ΕΙΚΟΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ώ άρρωστε που ψάχνεις κάποια
θεραπεία για την αρρώστια σου!**

Υπάρχουν δύο είδη αρρώστιας. Το πρώτο είδος είναι αληθινό το άλλο φανταστικό. Όσον αφορά το αληθινό, ο Πάνσοφος, Δοξασμένος και Πανίσχυρος Θεραπευτής (Σαφί-ι Χακίμ-ι Ζουλτζελάλ) έχει απλώσει στο μεγάλο φαρμακείο του πλανήτη του μια θεραπεία για κάθε αρρώστια. Αυτά τα φάρμακα λοιπόν χρήζουν τις αρρώστιες. Έχει δημιουργήσει μια θεραπεία για κάθε αρρώστια. Είναι νόμιμο και θεμιτό να αναζητάς τα φάρμακα και να τα χρησιμοποιήσεις ως γιατρεία για τις ασθένειες σου, με την προϋπόθεση όμως να ξέρεις και να

αποδέχεσαι ότι το αποτέλεσμα και η επιρροή τους ανήκει στον Ύψιστα Δίκαιο και Αληθή Αλλάχ (Χακκ). Όπως είναι Αυτός που δίνει την ασθένεια είναι Αυτός που δωρίζει και τη θεραπεία.

Το να ακολουθάς τις συμβουλές ενός δεξιοτέχνη και πιστού γιατρού είναι ένα σημαντικό φάρμακο. Διότι οι περισσότερες αρρώστιες πηγάζουν από καταχρήσεις, έλλειψη εγκράτειας, σπατάλη, λάθη, ασωτία, και έλλειψη φροντίδας. Ένας πιστός γιατρός θα σου δώσει σίγουρα συμβουλές και οδηγίες εντός των θεμιτών ορίων. Θα απαγορεύσει τις καταχρήσεις και τις υπερβολές και θα δώσει παρηγοριά. Ο άρρωστος έχοντας εμπιστοσύνη στις

οδηγίες του και στην παρηγοριά του, η αρρώστια του ελαφρύνει και του προσφέρει ανακούφιση αντί για στεναχώριες.

Αλλά στην περίπτωση της φανταστική αρρώστιας, το πιο αποτελεσματικό φάρμακο για αυτήν είναι να μην της δίνεις σημασία. Όσο περισσότερη σημασία της δίνεις τόσο περισσότερο μεγαλώνει και φουσκώνει. Εάν δεν της δίνεις σημασία μικραίνει και διασκορπίζεται. Όπως όσο περισσότερο ασχολείσαι με τις μέλισσες τόσο περισσότερο ξεχύνονται γύρο από το κεφάλι, και εάν δεν τις δώσεις καθόλου σημασία διασκορπίζονται. Και παρομοίως, όσο περισσότερη σημασία δίνει κάποιος σε μια φαντασία που

προέρχεται από ένα κομμάτι κλωστής που κυματίζει μπροστά από τα μάτια του στο σκοτάδι και στην ανησυχία που του προκαλεί, τόσο περισσότερο μεγαλώνει αυτή η φαντασία και τον κάνει να την αποφύγει σαν τρελός. Ενώ εάν δεν δώσει σημασία βλέπει ότι πρόκειται για ένα κομμάτι κλωστής και όχι για ένα φίδι τότε γελάει για τον φόβο και το άγχος του.

Εάν η υποχονδρία συνεχίσει για μεγάλο διάστημα, τότε μετατρέπεται σε πραγματικότητα. Είναι μια κακή αρρώστια για τους νευρικούς και για τους υποχονδριακούς. Τέτοιοι άνθρωποι από ένα βότσαλο φτιάχνουν ένα ολόκληρο βουνό και έτσι το ηθικό τους καταστρέφεται. Ειδικότερα εάν

τύχουν σε ανελέητους μισούς - γιατρούς ή αλύπητους τότε εξάπτει την ανησυχία του πιο πολλή. Εάν είναι πλούσιοι χάνουν την περιουσία τους, εάν όχι το μυαλό τους ή την υγεία τους.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω Άρρωστε μου αδερφέ!

Υπάρχει ένας φυσικός πόνος στην αρρώστια σου. Όμως μια σημαντική πνευματική απόλαυση σε έχει περικυκλώσει το οποίο θα διώξει την επίδραση του φυσικού σου πόνου. Διότι εάν έχεις πατέρα, μητέρα και συγγενείς η πολύ απολαυστική συμπόνια τους απέναντί σου -την οποία έχεις ξεχάσει από την παιδική σου ηλικία- θα ξαναζωντανέψει γύρω σου και θα βλέπεις πάλι τα χαριτωμένα

εκείνα βλέμματα που είχες λάβει όταν ήσουν στην παιδική ηλικία.

Επιπλέον, οι φιλίες τριγύρω σου οι οποίες ήταν μυστικές και κρυμμένες κοιτάζουν πάλι με αγάπη και ενδιαφέρον προς εσένα, μέσω της έλξης της αρρώστιας και βεβαίως απέναντι σε όλα αυτά, ο φυσικός σου πόνος γίνεται πολύ μικροπρεπής.

Επίσης αυτοί, τους οποίους είχες βοηθήσει και εξυπηρετήσει με τιμή και προσπαθούσες να λάβεις τον σεβασμό τους, τώρα με την εντολή της αρρώστιας, σε εξυπηρετούν ευγενικά και εσύ έχεις γίνει ο κύριος των κύριων σου. Και για το λόγο το ότι έχεις ελκύσει προς εσένα τα αισθήματα ευσπλαχνίας των συνανθρώπων σου, έχεις βρει

πολλούς φίλους που σε βοηθούν και ευγενικούς συντρόφους απ' το πουθενά.

Επιπλέον έχεις λάβει την εντολή πάλι από την αρρώστια σου να κάνεις ένα διάλειμμα από πολλά βαριά καθήκοντα και τώρα ξεκουράζεσαι. Σίγουρα ο μικρός σου πόνος απέναντι σε αυτές τις πνευματικές απολαύσεις πρέπει να σε οδηγήσει σε ευχαριστίες και όχι σε παράπονα.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω! Αδερφέ που υποφέρεις από βαριές αρρώστιες όπως η αποπληξία!

Καταρχήν σου δηλώνω τα καλά νέα ότι η αποπληξία θεωρείται ευλογημένη για τους πιστούς. Εδώ και πάρα πολύ καιρό το άκουγα αυτό από όσιους

ανθρώπους αλλά δεν ήξερα το μυστήριό του. Τώρα ένα από τα μυστήρια αυτής της αλήθειας εμφανίστηκε στην καρδιά μου ως εξής:

Οι άνθρωποι του Αλλάχ με σκοπό να αφικνούσουν τον Ύψιστα Δίκαιο και Αληθή Αλλάχ (Χακκ), και να σωθούν από τους μεγαλύτερους πνευματικούς κινδύνους αυτού του κόσμου και να διασφαλίσουνε την αιώνια ευτυχία, έχουν διαλέξει να ακολουθήσουν δύο αρχές:

Η πρώτη είναι ο στοχασμός του θανάτου. Με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή μέσου του συλλογισμού ότι ο κόσμος αυτός είναι μάταιος, και ότι μέσα σε αυτόν και οι ίδιοι είναι πρόσκαιροι

καλεσμένοι φορτωμένοι με καθήκοντα, δούλεψαν για την αιώνια ζωή.

Η δεύτερη: Μέσω των θρησκευτικών ασκήσεων και δοκιμασιών και τον ασκητισμό προσπάθησαν να αφανίσουν το πάθος τους που τους προωθεί στο κακό (Ναφς-ι Αμάρα) ώστε να σωθούν από τους κινδύνους της και από τις τυφλές αισθήσεις.

Και εσείς, αδερφέ μου που έχεις χάσει την υγεία του μισού σου σώματος! Σου έχουν δοθεί αυτές οι δύο αρχές που είναι σύντομες, εύκολες και η αιτία της ευτυχίας χωρίς να το έχεις εσύ επιλέξει. Και αυτή η κατάσταση σου σε προειδοποιεί αδιάκοπα για την μάταια φύση του κόσμου και για το ότι ο άνθρωπος είναι πρόσκαιρος. Ο κόσμος

δεν μπορεί πλέον να σε πνίξει ούτε η απερισκεψία να σου κλείσει τα μάτια [προς την πραγματικότητα]. Και σίγουρα το άτομο που προωθεί το κακό (Ναφς-ι Αμάρα) δεν μπορεί να εξαπατήσει με ευτελείς επιθυμίες και ανάγωγες ορέξεις κάποιον που είναι σε κατάσταση μισού ανθρώπου. Και έτσι γλιτώνει γρήγορα από το μπελά εκείνου του (Ναφς).

Επομένως ένας πιστός μέσα από το μυστήριο της πίστης, με την υποταγή και εμπιστοσύνη του, μπορεί να επωφεληθεί -σε σύντομο χρονικό διάστημα- από την σοβαρή αυτή αρρώστια της αποπληξίας το ίδιο, όπως με τις σκληρές δοκιμασίες των αγίων. Και τότε εκείνη η σοβαρή αρρώστια

καταλήγει να είναι πολύ φτηνή για μια τέτοια αμοιβή.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ ἀπελπισμένε ἀρρώσθε που είσαι
μόνος και έρημος!**

Συλλογίσου ότι εάν η απομόνωση, η ξενιτιά μαζί με την αρρώστια προκαλούν συμπάθεια στις σκληρότερες καρδιές και ελκύουν ευγένεια και συμπόνια προς εσένα, τότε άραγε πόσο περισσότερο από όλα θα προσέλκυε το βλέμμα του ελέους Αυτουνού, που παρουσιάζει τον εαυτό του σε εμάς στην αρχή κάθε σούρας του Κουρ'άν με τα χαρακτηριστικά του Πολυεύσπλαχνου και του Παντελεήμονα (του Ραχμάν του Ραχίμ), και που με μια αναλαμπή της

στοργικότητάς Του κάνει όλες τις μητέρες να θρέφουν τα μικρά τους με θαυμαστή τρυφερότητα, και που με μία παρουσίαση του ελέους Του κάθε άνοιξη γεμίζει το πρόσωπο της γης με προσφορές και αγαθά, και Του Οποίου μία απλή εκδήλωση του ελέους Του είναι ο παράδεισος -με όλες τις ομορφιές του σε μια αιώνια ζωή. Σίγουρα το να δεθείς με πίστη σε Αυτόν τον Πολυεύσπλαχνο Δημιουργό (Χαλίμ-ι Ραχίμ), με το να Τον αναγνωρίσεις και να Τον ικετεύεις μέσω της γλώσσας της αδυναμίας της αρρώστιας σου και της μοναξιάς που νιώθεις στην ξενιτιά, θα προσελκύσει το βλέμμα του ελέους Του προς εσένα, με τον πιο ασύγκριτο τρόπο.

Εφόσον Αυτός υπάρχει και σε προσέχει τότε τα πάντα υπάρχουν για εσένα. Αυτοί που είναι αληθινά μόνοι και στην ξενιτιά είναι εκείνοι που δεν ενώνονται μαζί Του μέσω της πίστης και της υποταγής ή που δεν δίνουν σημασία σε αυτήν την σχέση.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

**Ὡ εσεῖς που φροντίζετε αθώα
άρρωστα παιδιά ή ηλικιωμένους που
είναι και αυτοί σαν αθώα παιδιά!**

Μπροστά σας έχετε ένα σημαντικό εμπόριο για το Υπερέραν. Κερδίστε αυτό το εμπόριο με ενθουσιασμό και προσπάθεια.

Έχει διαπιστωθεί από τους ανθρώπους της αλήθειας ότι οι αρρώστιες των αθώνων παιδιών είναι

ασκήσεις, προπονήσεις για τα λεπτά τους σώματα, εμβόλια και προετοιμασίες του Απόλυτου Συντηρητή και Επιμορφωτή όλων των δημιουργημάτων Αλλάχ (Ράμπ) ώστε να μπορούν να αντέξουν και να αντισταθούν τους συγκλονισμούς του μέλλοντος. Αυτό μαζί με το ότι σχετίζεται με την ζωή του παιδιού στον κόσμο αυτό, είναι παράλληλα σχετικό με την πνευματική του ζωή, και αντί για εξιλέωση αμαρτιών όπως συμβαίνει με τους ενήλικες έχουν ως συνέπεια τον εξαγνισμό της ζωής του. Είναι σαν εμβόλια που εξασφαλίζουν την πνευματική πρόοδο του παιδιού στο μέλλον και στην μεταθανάτιο ζωή του. Και οι αξίες, αμοιβές (Σαβάμπ) που προκύπτουν από αυτές τις αρρώστιες

γράφονται στα βιβλία των καλών πράξεων των γονέων τους και ιδιαίτερα της μητέρας που μέσα από το μυστήριο της στοργής προτιμάει την υγεία του παιδιού της παρά την δική της.

Όσον αφορά την φροντίδα των ηλικιωμένων, έχει διαπιστωθεί σε κάποια αναμφίβολα χαντίθ και πολλά ιστορικά γεγονότα ότι, μαζί με την τεράστια αμοιβή (Σαβάμπ) που αποφέρει, το να λαμβάνεις την καλή ευχή των ηλικιωμένων -και ιδιαίτερα των γονέων- το να ικανοποιείς τις καρδιές τους και να τους υπηρετείς με αφοσίωση είναι ένα μέσω για την ευτυχία και σε αυτόν τον κόσμο αλλά και στο Υπερέραν. Επίσης είναι διαπιστωμένο με πολλά γεγονότα ότι,

ένα ευτυχής παιδί που υπακούει κατά γράμμα τους ηλικιωμένους γονείς του και τους φροντίζει, θα έχει την ίδια μεταχείριση από τα δικά του παιδιά. Και όμως ένα κακόμοιρο παιδί εάν πληγώσει τους γονείς του, εκτός από το ότι θα τιμωρηθεί στο Υπερέραν, θα βασανιστεί με διάφορες συμφορές και σε αυτόν τον κόσμο.

Ναι, το να φροντίζεις όχι μόνο τους ηλικιωμένους, τους αθώους και τους συγγενείς αλλά ακόμα και όποιους πιστούς συναντήσεις (εφόσον μέσα από το μυστήριο της πίστης υπάρχει μια αληθινή αδελφότητα - ουχουβ'άτ) και να υπηρετείς με όλη την καρδιά τους σεβάσιμους άρρωστους, ηλικιωμένους ιδιαίτερα αν αυτοί το έχουνε ανάγκη,

είναι από τις κυριότερες υποχρεώσεις του Ισλάμ.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ω Άρρωστα μου αδέρφια!

Εάν θέλετε ένα αρκετά ωφέλιμο και ιδανικό για όλες τις αρρώστιες, και πραγματικά ευχάριστο και ευλογημένο φάρμακο, τότε, αναπτύξτε και προοδέψτε την πίστη σας. Δηλαδή μέσω της μετάνοιας, της παράκλησης για συγχώρηση, τις πέντε καθημερινές προσευχές και με την λατρεία, χρησιμοποιείτε την ιερή θεραπεία της πίστης και τα φάρμακα που πηγάζουν από την πίστη.

Πράγματι, εξαιτίας της αγάπης για τον κόσμο αυτό και της προσκόλλησης σε αυτόν, οι απερίσκεπτοι σαν να

διαθέτουν μια τόσο μεγάλη όσο η γη, άρρωστη πνευματική υπόσταση. Έχουμε αποδείξει απόλυτα σε πολλά σημεία του Ρισαλέ-ι Νούρ ότι η πίστη θεραπεύει αυτή την πνευματική υπόσταση -που είναι τόσο μεγάλη όσο ο κόσμος και σαν αυτόν μελανιασμένη και μωλωπισμένη από τα χτυπήματα του αποχωρισμού και της ματαιότητας- και την σώζει από τις πληγές και πραγματικά την θεραπεύει. Θα συνοψίσω την συζήτηση μου σε αυτό το σημείο για να μην σας κουράσω.

Όσο για το φάρμακο της πίστης, αυτό φέρνει αποτέλεσμα όσο το δυνατόν μπορείς και συνεχίζεις να εκτελείς τα θρησκευτικά σου καθήκοντα. Η απερισκεψία, η ασωτία, οι αναξιόπιστοι

ενθουσιασμοί του ατόμου (του Νάφς) και οι παράνομες [θρησκευτικά μη επιτρεπτές] διασκεδάσεις εμποδίζουν την αποτελεσματικότητα του φαρμάκου αυτού. Εφόσον η αρρώστια απομακρύνει την απερισκεψία, κόβει τις ορέξεις, λειτουργεί ως εμπόδιο προς τις παράνομες απολαύσεις, τότε πάρτε πλεονέκτημα από αυτήν και επωφεληθείτε. Χρησιμοποιήστε τα ιερά φάρμακα και τα πνευματικά φώτα της πραγματικής πίστης μέσω της μετάνοιας, της παράκλησης για συγχώρεση, με προσευχή και ικεσία.

Εύχομαι ο Ύψιστα Δίκαιος και Αληθής Αλλάχ (Χακκ) να σας δώσει υγεία και να κάνει την αρρώστια σας εξιλέωση για τις αμαρτίες σας. Αμήν, αμήν, αμήν.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوبِ
وَ دَوَائِهَا وَ عَافِيَةِ الْأَبْدَانِ وَ شِفَائِهَا وَ نُورِ
الْأَبْصَارِ وَ ضِيَائِهَا وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ
سَلِّمْ